

UTROPPIA

STUDENTAVISA I TROMSØ

11. OKTOBER 1985
NR. 9
10. ÅRGANG

NY VELFERDSLOV:

FARVEL TIL ALLMØTET

Omsider har velferdsloven kommet fra departementet og gått til behandling i Stortinget. Det er en lov som gjør det mulig for oss å opprettholde den politiske strukturen vi har i dag. Allmøtet er for lett å manipulere, sier Gunnar Magnus (bildet), som har vært tilhenger av urnevalg siden sine egne studentpolitiske dager. Det er for tidlig å få kommentarer fra opposisjonspartiene i Stortinget. APs Håkon Blankenborg hadde akkurat mottatt lovutkastet, men ikke fått lest det ennå. Men til neste nummer skulle vi kunne få oversikt over de forskjellige partiers holdning. NSU har derimot allerede behandlet saken sentralt og har vedtatt boikott viss loven blir vedtatt i sin nåværende form.

SIDE 3

BØKER I FOKUS

Universitetsforlaget har feiret seg selv den siste tiden. Forlaget har nå hatt eget kontor i Tromsø siden 1970 og har i den anledning funnet det riktig å markere sin 15. årssdag.

Utopia har også i dette nummeret sett litt nærmere på Universitetsbiblioteket og det tilbudet som de gir studentene. Det blir hevdet at tilbudet på spesiallitteratur er for dårlig. I tillegg har vi i dette nummeret en del bokanmeldelser.

Brudd med likelønnsprinsippet:

FAGFORENINGENE IKKE INFORMERT

Det blir nå gitt anledning til store lønnsøkninger for stillinger innenfor Økonomi, datafag og geologi.

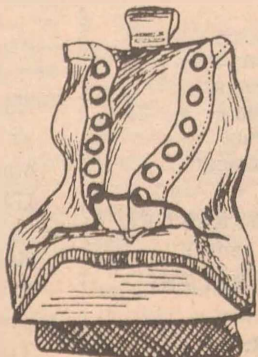
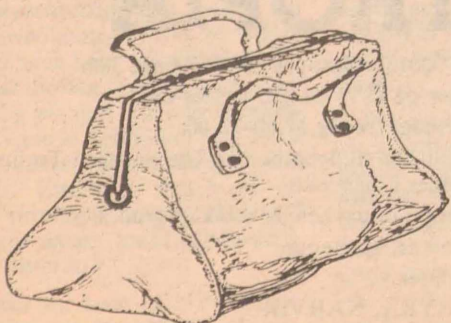
Dermed blir det hevdvunnede likelønnsprinsippet kastet på havet. I denne saken har universitetet ikke informert fagforeningene. Øystein Johannesen i universitetsstyret sier at dette er snikinføring av et urettferdig system. Ass. universitetsdirektør Jan Larsen har ikke vurdert og orientert fagforeningene. SIDE 2

SKOMAKEREN ER LØS

Du finner skomakeren i Storgt. 126. Maskinelt og fagmessig gjør han sko- og lær-reparasjoner for deg.

SKO-REPARASJONER MENS DU VENTER !

TLF. 30 055

Et vellykket under-skudd

Side 8

Nytt Skibotn seminar

Side 3

Enslige forsørgere

Side 2

Rente på studielån

Side 2

Glimt fra Samskipnaden

Side 3

EDB for lite kjent

Side 3

Ny SU-sekretær

Side 3

LEDER:**Få fram politikken**

De to mest sentrale student politiske stillingene kommer opp i de nærmeste dagene. Etter at Tor Ødegård har gjort det klart at han ikke søker som SU-sekretær er det helt åpent hvem som vil bekle denne posten. Samtidig er det valg på to av samskipnadens fire studentrepresentanter på neste HAM, bl.a. Ødegård som sitter som formann.

Dette gir oss muligheten til å få lagt fram en politikk fra kandidatene. Valg både til samskipnad og studenutvalg har i de senere årene foregått sørgelig alene på trynefaktoren.

Det gir oss også muligheten til å få en politisk diskusjon om vi ønsker å ha styreformannen i samskipnaden.

Ødegård har unektelig vært en dyktig forretningsmann i sitt virke, men hva som har vært hans politikk har vært vanskeligere å forstå. Han har vært arkitekten bak næringslivets sponset SU-seminar og har i dag ideer om barnehageutbygging i felles regi av samskipnad og privat næringsliv. Sånn sett viser han en klar politisk holdning til hvor penger skal hentes. Men er dette en politikk i samsvar med studentflertallet.

Det er grunn til å kreve at både Ødegård og andre kandidater denne gang legger klart fram sitt syn på studentpolitikk og hvilke allianser som er politisk godtagbare. Ellers risikerer vi en situasjon hvor prinsippene går en vei, og praksis en annen.

Brudd med likelønnsprinsippet:

UTROPIA: Johnny Aak

FAGFORENINGENE IKKE INFORMERT

Kultur og vitenskapsdepartementet har nå gitt UiTØ anledning til lønnsøkning for stillinger innenfor økonomi, datafag og geologi. Dette fordi disse fagene har rekrutteringsproblemer. Dette er brudd på likelønnsprinsippet sier flere institutt. Vi er ikke informert sier forskerforbundet. Snikinnføring mener universitetsstyreprerentanten Øystein Johanness.

Store vansker

Bakgrunn for denne saken er et brev fra KVD som tar opp problemet med rekrutteringen innenfor fagene økonomi, datafag og geologi. I brevet blir det gitt muligheter for lønnsøkning og forlenget tjenesteansiennitet for personer i begynnerstillinger, mellomstillinger og toppstillinger. KVD sier i sitt brev at denne ordningen bare skal gjelde i de tilfeller det er ekstraordinære store vansker med å rekruttere og beholde arbeidstakere i visse stillinger.

Store lønnsforskjeller

I praksis vil denne ordningen bety at f.eks. en professor i datafag vil tjene ca. 31.000,- mere i året enn en person med samme stilling på ISV. Stillingene innenfor disse fagene gis 8 års ekstra lønnsansiennitet. For begynnerstillinger skal det gis 4 års antisipert tjenesteansiennitet.

Prioriteringsliste

Administrasjonen har utarbeidet et arbeidsnotat til styret i denne saken, der de foreslår følgende prioritering av stillingene som skal få nytte godt av ordningen: 1. En toppstilling i økonomi. 2. En førsteamanuensis i økonomi. 3. Tre professorer i datafag. 4. Tre professorer i geologi. 5. En første aman i datafag og 6. En førsteaman. i geologi. Saken er i

skrivende stund ikke avgjort i styret, men styret har nedsatt et utvalg som skal vurdere hvilken prioritering som skal foretaes. Etter det Utropia erfarer er det ikke noen representanter fra fagforeningene med i utvalget.

Snikinnføring

Studentenes representant i Universitetsstyret, Øystein Johanness sier til Utropia at dette er en ren snikinnføring av et system som kaster likelønnsprinsippet på havet. Han mener det også er merkelig at fagforeningene ikke har fått uttale seg i saken, og lurer på hva universitetet har å skjule. Johanness etterlyser en prinsippdebatt i denne saken, og sier at det må være lik lønn for likt nivå. Skal ordningen først innføres så må de på begynnernivået prioriteres og stimuleres, det er tross alt de som er i en etableringsfase og har stor gjeld.

Fagforeningene ført bak lyset?

Jan Brodal i Forskerforbundet uttaler til Utropia at denne saken er ukjent for meg. Vi har ikke fått noen henvendelse fra UiTØ. Selv mener jeg denne saken er en typisk fagforeningssak, som berører oss direkte. Vi vil ta denne saken opp i styret. Rolf Andreassen i

NTL sier også til Utropia at denne saken ikke har vært behandlet i NTL-styret.

Taushet

Jan Larsen som er ass. direktør ved UiTØ sier at vi ikke har vurdert å orientere fagforeningene om denne saken. Ellers vil jeg ikke uttale meg mer om dette.

Framtida

Det som er merkelig i denne saken er at universitetets adm. og styre ikke har kommet med alternative saksfremlegg utenom tilbudet fra KVD. Sluker de tilbudet om en usolidarisk lønnspolitikk fra staten uten og legge fram andre forslag. I brevet fra KVD sies det at denne ordningen bare skal gjelde fram til 31/7-87. Hva skal skje etterpå? Skal de som har fått bedre lønn rykke ned på gammelt nivå, eller skal alle dras opp. Hva skjer hvis ordningen ikke blir forlenget? Det sannsynlige er da at folk slutter, og en er tilbake til utgangspunktet. Det hjalp heller ikke å lokke med en årsinntekt på 400.000,- for å få toppstillinger (psykologer) til Åsgård sykehus, hvorfor skal det gå bedre med UiTØ?

Er det bare penger som kan løse problemet med ubesatte stillinger?

Enslige forsørgere: Helvetes overklasse

I sin uutgrunnelige visdom har departementet kommet til at enslige forsørgere under utdanning har det så altfor godt. De har derfor bestemt seg for å skjære ned på støtten til dem fra lånekassa. Det blir gjort ved at støtten de mottar fra det offentlige andre steder enn lånekassa, ikke lenger blir beregnet som arbeidsinntekt, men som arbeidsfri inntekt.

UTROPIA: Harald Gjesvik

I lånekassas regler regnes det med to typer inntekter ved siden av lån og stipend fra lånekassa for studenter; arbeidsinntekt og arbeidsfri inntekt (stipender etc.). Forskjellen er at det på arbeidsinntekt trekkes fra et fribeløp tilsvarende ca. 1800 kr. mnd. før 60% går til fradrag. For arbeidsfri inntekt går 60% av det totale beløp til fradrag på støtten fra lånekassa. Altså kan man ha en arbeidsinntekt på 1800 kroner i måneden uten å få noe fradrag. Er derimot inntekten f.eks. et stipend vil 60%, 1080 kr., gå til fradrag.

5.800 kr. mindre

Når nå andre ytelse til enslige forsørgere regnes som arbeidsfri inntekt, vil det selvfølgelig føre til tap. I lånekassas eget eksempel har man gått ut fra en enslig forsørgere, 25 år gammel og med et barn. Man har regnet med at vedkommende mottar overgangsstønning, særtillegg, bidragsforskott

samt utdanningsstønning. Hvis vedkommende søker lånekassa om 28.000, vil hun i studieåret 84/85 motta kr. 27.600,-. I studieåret 85/86 ville hun ha mottatt kr. 21.800. Altså en nedgang i rente kroner på 5.800. Samtidig ville i 84/85 kr. 1.540 vært borteboerstipend. I 85/86 ville hele beløpet vært lån.

Bevisst politikk

Til tross for at man her har gjort et klart vedtak som bare rammer enslige forsørgere, benekter statssekretær Gunnar Magnus at man har hatt en klar politikk på å ramme den gruppen økonomisk. Han henviser til at man har hatt en generell omlegging av lånekassas regler, og at det kan ha ført til utilsiktede utslag.

Han understreker og at han kjenner dårlig til saken og venter på å få papirene på det. Han kunne derfor ikke gi oss noen mer konkret kommentar nå.

Så får vi vente og se da, om dette er et glipp i den store sammenheng, eller bevisst politikk fra en regjering som stadig har uttrykt sin bekymring for småbarnsforeldre.

I REDAKSJONEN:

Johnny Aak
Kurt Haugli
Steinar Johansen
Kristin Johannesen
Sigrunn Pettersen
Torunn Pettersen
Håkan T. Sandersen
Hanne Gjermo

REDAKSJONSSEKRETÆR

Harald Gjesvik (ansv.)

ØKONOMISEKRETÆR:

Bjørn Brox

FOTOGAFER:

Otto Andreassen
Bjørn Erlandsen

Rentene på studielån

UTROPIA: Harald Gjesvik

Det har vært debattert spalte opp og spalte ned om rentes rente og hva den vil bety. Vi skal ikke kaste oss inn i promillekrigen, ganske enkelt fordi vi mangler forutsetninger til den slags. Derimot skal vi gjøre oppmerksom på et utslag som har vært lite fokusert. I et notat utarbeidet av lånekassa står det: Alle utsettelse som gis uten rentefritak for tilsvarende periode, vil raskt øke rentesatsen og dermed også rentes rente. Dårlige betalere og vanskeligstilte betalere, med flere terminforskyvninger, vil få sin situasjon sterkt forverret etter innføring av rentes rente. (Sitat slutt).

Dette skyldes selvfølgelig at de som ikke kan tilbakebetale i den tiden rentes rente løper på, vil få et raskt stigende rentebeløp og dermed også rentes rente.

Altså mens fagbevegelse og stu-

dent organer går ut med krav om inntektsavhengig tilbakebetaling, og dermed bedre vilkår for de som tjener dårligst, går regjeringen tvert motsatt vei. De innfører en ordning som nettopp rammer de som har det verst fra før.

Forskuddsberegning av rente

Samtidig har lånekassa sammen med de andre statsbankene, gått fra etterskudds- til forskuddsberegning av renten. Når renten regnes ut den første i stedet for den siste i måneden, betyr det at hvis du betaler avdrag f.eks. den 10 vil du måtte betale rente for 20 dager hvor du faktisk ikke har lånet lenger. Vi spurte Gunnar Magnus hva det ville bety for studentene, men han hadde aldri hørt om saken. Det måtte være noe finansdepartementet hadde funnet på. Og det tror vi så gjerne.

UTROPIA

Adr.: Postboks 678, 9001 Tromsø, tlf. 81 688 linje 386.

Vi har lokaler i kjeller på ISV, og kan treffes der.

Mandag, tirsdag, torsdag, fredag 11.00-13.00

UTROPIA er et organ for studentene ved Universitet i Tromsø og kommer ut to ganger i måneden.

Redaksjonen er valgt på et uavhengig radikalt grunnlag.

Annonsepris: Kr. 3,50 pr. spaltemm.

Trykt i 1600 eksemplarer.

Trykk: A/S NOR TRYKK, NARVIK.

Velferdsloven

Så foreligger da omsider «Lov om organisering av velferd for elever og studenter» som odelingsproposisjon, Ot.prp. nr. 3. Etter å ha vært til høring blant organisasjonene og til behandling i regjeringa kan den nå gå til Stortinget. Der vil den nok ikke bli realitetsbehandlet før i vårsemesteret. Og først høsten 86 eller 1/1-87 er den ventet å tre i kraft.

UTROPIA: Harald Gjesvik

Regjeringa har ikke funnet grunn til å ta hensyn til innvendingene fra studenthold. Man ønsker fremdeles å detaljstyre organiseringa i studentpolitikken. Det vil si at man får forholdstall- og urnevalg til et studentting, som igjen skal velge styrerepresentantene til samskipnaden. Og hvis en femtedel av tinget krever det, skal også dette valget foregå ved forholdstallsvalg. Tinget vil heller ikke ha tilbakekallingsrett overfor representantene.

Det ene følger tydeligvis av det andre, statssekretær Gunnar Magnus sier til Utopia at når styrerepresentantene først er valgt ved forholdstallsvalg så er det også umulig å ha tilbakekallingsrett. På spørsmål om dette ikke er et skreddersydd opplegg for å sikre nok konservative styrerepresentanter

til å gi regjeringa fred og gjøre studentene handlingslammet, benekter Magnus det. Dette er en lov for alle situasjoner, og det er ingenting som sier at det ikke kan være de konservative som har flertallet.

Demokratisk lov

Magnus vil heller ikke gå med på at det er udemokratisk at studentene blir påtvunget en organisering som, ikke minst her i Tromsø, man har betakket seg for. Når først staten pålegger studentene å være medlem i en organisasjon, må man også sørge for at den er demokratisk. Og et hovedmål kan jo så lett manipuleres, sier Magnus.

Uppfordret forteller han oss at han alltid har vært tilhenger av urnevalg, og i sin tid som studentpolitiker i Oslo var han en av ho-

vedmennene bak og få det innført der.

Ansvarsforholdet

Påfallende trekk med loven er at ikke bare gjør den i detaljer rede for hvordan studentene skal organisere seg, men den understreker også til stadighet studentenes ansvar for å sikre velferden. Derimot sier den ingenting om statens ansvar. Stat eller skoleeier kan ikke stilles til ansvar for f.eks. manglende barnehage- eller kantine tilbud. I følge Magnus er dette ansvaret godt nok ivaretatt ved at man har sørget for at samskipnader blir opprettet og ved at man gir en skjerv i statstilskudd til dem.

Boikott

NSU har allerede gjort et vedtak på at man vil gå til boikott av loven på prinsippet om organisasjonsfrihet. En boikott vil bli iverksatt samtidig på alle lærersteder og ha samme omfang i tid.

Universitetsforlagets Tromsø-avd. jubilerer

Universitetsforlagets distriktsavdeling i Tromsø ble opprettet i 1970, og har i år 15-års jubileum. Avdelingen ble opprettet i forbindelse med etableringen av UiTø, og var først og fremst tilknyttet universitetets forskningsmiljøer og lærebokproduksjon. Senere har den i større grad også forsøkt å være et naturlig sentrum for fagbokforfattere i hele Nord-Norge. Avdelingen har siden 1970 gitt ut mellom 100 og 150 bøker, og har således bidratt til kunnskaps- og kulturformidlingen innad i landsdelen, og ikke minst presentert denne utad.

UTROPIA: Håkon Sandersen

Forlagets Tromsø-avdeling er den minste av de tre distriktsavdelingene (Stavanger, Bergen og Tromsø), men regner likevel med å ha utgitt 21 bøker i løpet av 1985. Blant disse er f.eks. Yngvar Løchens «Liv og forvitring» og «Oppbrudd» - en artikkelsamling om kvinnelitteratur redigert av Anne-Cathrine Andersen, Gerd Bjørhovde og Åse Hiorth Lervik. Avdelingen ivaretar også viktige spesialoppgaver ved å utgi samiske lærebøker (ofte i samarbeid med Samisk Utdanningsråd) og publikasjoner fra Institutt For Fiskerifag.

Avdelingen har i dag tre ansatte som holder til i kontorer i det gamle Austad-bygget. Daglig leder er forlagsredaktør Gjert Kristoffersen. Forlagets oppgaver er først og fremst å vurdere manuskripter og bokprosjekter, samt å veilede de som går med tanker om bokutgivelser. Avdelingen har også konsulenter innen mange fagområder til disposisjon. Siden forlagsavdelingen er den eneste i sitt slag nord for Trondheim, er det verdifullt både for forfattere, lesere, kunnskapsformidling og nordnorsk kulturliv generelt at avdelingen består.

Universitetsforlaget, som har sitt hovedkontor i Oslo, ble stiftet i 1950, men het fram til 1956 Akademisk Forlag. Forlaget ble opprinnelig etablert for å gi universitetet egnede lærebøker, og for å utgi andre universitetspublikasjoner. Etterhvert har man utvidet produktspekteret til også å omfatte annen kunnskapsformidende litteratur.

Leder var fram til 1975 Tønnes Andenæs, og fra 1976 Tor Bjerkmann. Fram til våren 1984 var for-

laget eid av Studentsamskipnaden i Oslo, men ble i fjor skilt ut som eget aksjeselskap. Dette nye aksjeselskapet består av landets universiteter, studentsamskipnadene i Oslo og Trondheim og forlagets ansatte. Styreformannen i dette selskapet er forøvrig Bjarne Waaler - tidligere rektor ved Universitetet i Oslo.

Universitetsforlaget er med ca. 750 utgivelser i året vårt største fagbokforlag. Viktigste konkurrenter er Aschehoug, Gyldendal og Cappelen. Disse utgir som kjent også skjønnlitteratur. Sammen kontrollerer de tre over 50% av boksalgene her i landet, og øker stadig sin markedsandel. Hvordan Universitetsforlaget som selvstendig aksjeselskap vil møte denne massive konkurransen vil fremtiden vise, men forhåpentligvis opprettholder forlaget antall utgivelser av «tung» litteratur. Konflikten mellom lønnsomhet og utgivelser av bøker i små opplag, kan lett føre til at man prioriterer «bestsellere» på bekostning av bøker med et lite og spesialisert nedslagsfelt. Den faglige, kulturelle og politiske innflytelsen som forlagsbransjen har ligger nettopp i valg av bøker for utgivelse. I stigende grad kan det også se ut som om det er forlagenes initiativ, ideer og arbeid som former boklistene.

For oss studenter er det og viktig at prisutviklingen på fagbøker holdes innenfor anstendighetens rammer. Pensum-litteraturen er for mange en meget stor økonomisk belastning, og bokprisene er i høy grad avhengig av hvilke motiver og forpliktelser forlagene legger til grunn for sin virksomhet.

For Universitetsforlaget blir

prioriteringsproblemen enda mer aktuelle ved at forlaget de siste årene har mistet spesielle støtteordninger. Man konkurrerer i dag på samme vilkår som de andre forlagene. De siste tre årene har forlaget hatt betydelige underskudd, men forlagsdirektør Tor Bjerkmann mener dette vil rette på seg i løpet av året.

Vi håper og tror at verdens nordligste forlagsavdeling fortsatt vil stimulere til vitenskapelig og litterære aktiviteter ved UiTø og landsdelen forøvrig.

Ny SU-sekretær

Etter at det både i studentrådet og Utopia er blitt stilt spørsmål ved det fornuftige i at samskipnadsformannen og studentutvalg sekretæren er samme person, er det nå klart at Tor Ødegård ikke søker om reansettelse som SU-sekretær.

Utopia: Harald Gjesvik

Til Utopia sier Ødegård at han nå velger og satse for fullt på samskipnaden, samt studier, som har vært sørgelig forsømt under dobbelt oppgaven siste år. Han legger til at han har forståelse for det urimelige i at en person skal sitte med to av tre lønnete oppgaver.

For egen del vil vi legge til at Ødegård vel ikke er en dårligere politiker enn at han vet at det ikke nytter å piske en død hest. Misnøyen med at en mann satt med to verv var etterhvert svært utbredt.

Prinsippdebatten om dobbelt verv vil komme opp på hovedallmøte 23/10, men nå med langt mindre aktualitet. Det store spørsmålet blir i stedet hvem som søker den viktige SU-sekretærstillingen. Ved deadline for Utopia var ingen søknader kommet inn. Derimot er vi kjent med at flere har jobbet for å få en søker som kunne være en støtte for det mindretallet i SU som ønsker mer politikk i studentaktiviteten. Men ingen av de hete- ste tipsene sa seg villig til å søke da vi snakket med dem.

Kommer det søkere i de siste dagene for Utopia foreligger ferdig trykt, vil saken komme opp på studentrådsmøte 16/10. Spørsmålet er om det vil bli en politisk ansettelse, eller som så ofte før: Den som er villig er valgt.

SU-seminar i Skibotn

Nu stunder det atter mot SU-seminar. Det har blitt fast tradisjon med et studentpolitisk seminar i Skibotn hvert semester. I høst går det av stabelen i tida 18. til 20. oktober.

Utopia: Harald Gjesvik

Med 23.000 blanke kroner fra det private næringsliv kan studentutvalget virkelig slå stort på det. Her kommer kloke hoder både fra Danmark og Oslo for å blåse liv i den frosne studentpolitikken i nord. Hva kan de så bringe oss:

Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpfond, SAIH, vil bli presentert av leder Inger Kristin Tronstad. Utredningsleder ved NAVFs utredningsinstitutt vil innlede om: Hva bestemmer arbeidsmarkedets behov. Fra Danmark kommer Margit Lotz i Dansk Møzisterforening for å snakke om: «Mykfag-akademikere» og næringslivet. Erfaringer fra Danmark med humanister i utradisjonelle jobber i privat og offentlig næringsliv. Noe som burde bli interessant i Øyentutvalgets kjølvann. NSU leder Tania Ripoll vil si sitt om; Virkemidler i det studentpolitiske arbeidet og administrativ leder ved ISV, Boia Sæverud sier sitt om; Kvinnelige akademikere og arbeidsmarkedet.

Og selvfølgelig skal det sosiale tilgodeses. Det blir rekeaften på fredag, fest på lørdag og villmarkstur med lunsj på søndag. Så gevær og vinflasker bør man ha i ryggsekken.

Søknadsfristen er satt til den noe tidlige 11. oktober. Men du som står med nyutkommet Utopia i hånden og sug i magen etter å oppleve villmarksliv med arbeidsløse kvinnelige akademikere - i studentpolitikken - og registrerer at det er 13. oktober: Sleng innom SU-kontoret og hør om de ikke har plass likevel.

Og hvis du ikke kjenner noen i det studentpolitiske miljø? Og om du ikke har greie på studentpolitikk? Desto bedre, desto bedre.

EDB for lite kjent

Onsdag 25/9 ble det holdt et tverrfaglig seminar om datas mulighet og anvendbarhet innenfor de ulike forskningsmiljøer ved universitetet. Seminaret ble holdt i regi av Tromsø-studentenes dataforening. Nesten samtlige institutt var representert med innledere som redegjorde om forholdet data-forskning. De fleste innleggene konkluderte med at data er for lite integrert i de forskjellige fagene.

At data er for lite kjent ved et universitet kan nesten høres ut som et paradoks, men pr. i dag er kurstilbudene i anvendt data alt for dårlig utbygd. Dette gjelder i særlig grad fag innenfor humaniora, der det ikke gis noen form for metodisk opplæring i bruk av EDB. Studentene her er nødt til å skaffe seg de nødvendige kunnskaper gjennom kurs som gis på institutt for matematikk og realfag (imr). Også innenfor de mer tekniske fag som f.eks. geologi finnes det liten eller ingen integrering av data i selve undervisningen. I Institutt for fiskerifag er vel det institutt som har nådd lengst på dette området siden EDB nå er blitt en del av kandidatstudiet.

Otto Anshus fra IMR poengterte at etterspørselen etter folk med kombinasjon av data og mykere fag, vil øke. For å kunne imøtekomme dette behovet trenger det en kommunikasjon mellom fagene. Han ble fulgt opp av Jan Trollvik fra IFF som mente at eventuelle kurs må tilpasses de faglige behovene. Nye kombinasjoner som juss-data eller for den saks skyld samfunnsfag-data har meget gode utsikter på arbeidsmarkedet. Dette krever selvsagt at folk er villige til å tenke mer utradisjonelt når fagkombinasjonene skal velges.

Glimt fra Samskipnaden

Fredag den 4/10 ble det holdt styremøte i samskipnaden. På dagsorden sto blant annet forholdene innenfor helse/sosialektoren, samt en orientering om utbygginga av Prestvannet.

UTROPIA:
Steinar Johansen

Når det gjelder Psykologtjenestens fremtid kan vi ikke vente oss noe svar for ved neste styremøte i slutten av denne måneden. Styreformann Tor Ødegård reiste tvil om en bevilgning på 250.000 til sosialpsykolog vil være en rimelig løsning. Det andre alternativet er som kjent kjøp av psykologtjeneste på byen, og det er dette styret vil at administrasjonen skal undersøke nærmere. Det ble imidlertid fattet vedtak om å gi helsefondet 20.000 i ekstrabevilgning.

Mht. refusjonsordninga foreslo avtroppende direktør Bjørn Kaldhol direkte refusjon fra samskipnaden etter andre gangs lege/psykologbesøk. Det ble vedtatt at samskipnaden også skal vurdere dette for en endelig løsning.

Barnehagesituasjonen: Man kan heller ikke vente noen snarlig løsning av barnehagekrisa vi nå er inne i. Styreformannen uttalte at det vil bli satt ned en hurtigarbeidende komite som skal undersøke saken nærmere, men det blir ikke for til neste år.

Utbygginga av Prestvannet: Kostnadsoverslag viser at Prestvannet 3 vil koste 22 mill. mot en kalkyle på 19,35 mill. kr. Bjørn Kaldhol opplyste at dersom hus-

leia skal holdes på inflasjonsnivå, må ikke finansieringa overstige 20 mill. kr: Kaldhol sier videre at av en eller annen grunn er prosjektet blitt dyrere enn antatt. En av grunnene kan være at konkurransesituasjonen blant entreprenørene har endret seg slik at vi i det siste har fått en betydelig prisstigning. Departementet har nå Prestvannet 3 til vurdering og deretter vil eventuelle alternativer bli valgt. Ifølge Kaldhol finnes det tre alternativer.

1. Gjennomføre prosjektet med den pris vi nå kjenner.
2. Innhente nye anbud.
3. Stoppe prosjektet og starte prosjekteringen av et nytt på en annen tomt.

UNIVERSITETSBIBLIOTEKET – ET MANGE-HODET TROLL?

UTROPIA: Torunn Pettersen

Universitetet i Tromsø er ungt og lite. Dette preger også universitetsbiblioteket. Men tilbudet av litteratur og tjenester vokser, og som en brikke i et stort informasjonssystem, har UB tilgang til mange moderne teknologiske hjelpemidler som etterhvert forenkler bibliotekdriften og gjør servicen overfor brukerne bedre.

Dersom man skal oppsummere UBiTø's viktigste oppgaver, vil det være å fungere som et forskningsbibliotek for studenter og lærere innen de ulike fagområdene og å være med å ivareta UiTø's forpliktelser som landsdelsuniversitetet.

Variert tilbud

For å oppfylle disse oppgavene, stiller UB til disposisjon samlinger av ulikt materiale. Det finnes først og fremst bøker, offentlige publikasjoner, tidsskrifter og aviser i tradisjonell trykt og innbundet eller heftet form. Dessuten finnes aviser, gamle tidsskriftårganger og arkivmateriale fra riksarkivet på mikrofische. Videogrammer er ikke kjøpt inn i særlig grad, men vil sannsynligvis bli aktuelle med tiden.

Når det gjelder referansemuligheter, er det i tillegg til UBs egne kataloger og oppslagsverk, relativt godt utbygde muligheter for å søke i norske og utenlandske databaser.

Oppbyggingsfase

Det at Universitetet i Tromsø er så ungt, setter naturlig nok også preg på UBs samlinger. Selv om det er satset mye på å bygge opp gode basisbibliotek, er det fremdeles store mangler. Særlig er det huller i tilbudet til dem som holder til på ISL.

Dessuten krever den stadige opprettinga av nye fagtilbud ved universitetet at det skaffes litteratur innen flere fagområder. Det blir derfor tydeligvis vanskelig å få fulgt opp hvert fag på en tilfredsstillende måte.

Det er likevel en merkbar bedring i tilbudet. Det merkes særlig på innlånet, dvs. det å låne bøker fra andre institusjoner, som er gått ned. Tidligere måtte svært mye lånes inn. Det gjøres ennå, men i langt mindre målestokk.

Åpne samlinger

UBiTø har valgt å plassere sin litteratur i såkalte åpne samlinger. Åpne samlinger vil si at det ikke bare er bibliotekarene som kan lete etter bøker på hyllene, men også lånerne.

Fordelen med denne relativt lite utbredte ordningen er at man kan finne litteratur som man kan nyttiggjøre seg selv om det ikke er akkurat det man var på jakt etter i utgangspunktet. Dermed bidrar det også til å holde innlånet nede.

Del av system

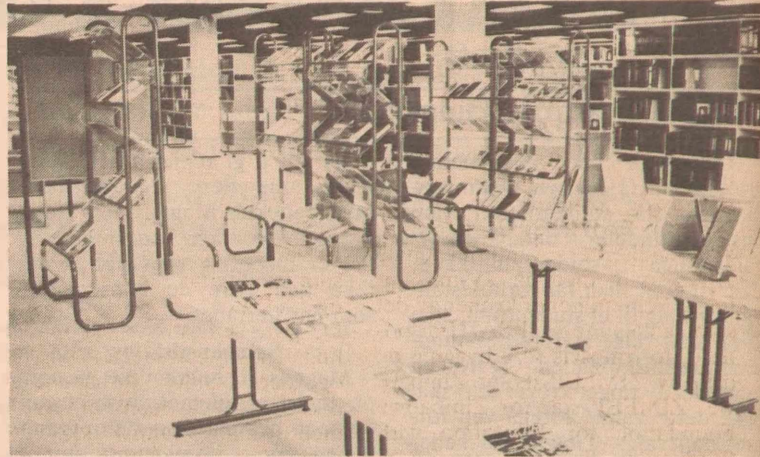
Det foregår altså et utstrakt lånesamarbeid mellom bibliotekene på universiteter og høyskoler både i Norge og utlandet. I takt med utviklingen av flere og mer avanserte EDB-baserte kataloger, vil dette samarbeidet bli både enklere og mer effektivt.

Også i referansesammenheng er det mange fordeler med å være knyttet sammen med andre institusjoner. Og igjen fører teknologitvillingen til muligheter for stadig forbedring og utvidelse av servicen til UBs brukere.

Dessverre er en del søking i databaser svært kostbart, og vil med tiden kunne komme til å trekke store vekslere på UBs økonomi – eventuelt brukernes...?

En spredt institusjon

UBiTø består i dag av fem avdelinger spredt rundt på Tromsøya. Avdelingsbibliotekene for ISV/ISL, IBG/IFF og IMR/Nordlysobservatoriet finnes på tre ulike steder i Breivika. Biblioteket for IMV/MBS holder til på syds-

pissen og BioMed/AHS har sin avdeling i Mack-bygget i sentrum.

HovedUB

Avdelingsbiblioteket for ISV/ISL er også hovedavdeling. Der holder administrasjonen til, og der finnes det sentrale kataloggapparatet. Dessuten er dette den eneste avdelingen med leseplasser.

Fordi ISV/ISL har hovedUB som sitt avdelingsbibliotek, er studentene fra disse instituttene på noen måter forfordelt i forhold til de øvrige studentene. Særlig gjelder dette muligheten til å få reservere leseplasser.

Valgt struktur

Fra planleggingskomiteens side ligger det et bevisst valg bak å

strukturere UB i flere selvstendige enheter. Blant de fordeler og ulemper dette innebærer, er nok noen av ulempene mest framtrædende. Det blir en tildels kunstig oppsplitting av samlingene, det blir nødvendig med et visst minimum av dublett kjøp og det blir for dårlig utnyttning av en fra før liten bemanning.

Det er imidlertid noe UB bare må leve med og prøve å gjøre det beste ut av. Fordi valget er gjort vil det bli aktuelt å sentralisere avdelingene til ett bibliotek – bortsett fra at det foreligger et prinsippvedtak om å få til et felles realfagbibliotek. Men med åra vil i det minste alle avdelingene samles i Breivika.

Utropia vil i et par nummer fremover sette søkelyset på Universitetsbiblioteket her i Tromsø. I dette nummeret ser vi på UBs oppbygging og innhold, og vi har snakket med en hovedfagstudent som har både ris og ros å komme med. I neste utgave har vi bl.a. et lengre intervju med overbibliotekar Astrid Utne.

HOVEDFAGSSTUDENT:

FOR LITE SPESIALISERT LITTERATUR

Et skikkelig bibliotekstilbud er på mange måter en forutsetning for å kunne gjennomføre et universitetsstudium. Særlig gjelder dette når man kommer så langt i studentkarrieren som til hovedfag. Vi har spurt Frank Lar-

sen som holder på med sitt 3. hovedfagssemester på ISV om hva han synes om å bruke UB, både generelt og med tanke på de behov han har som hovedfagsstudent.

– Er du tilfreds med det UB kan tilby deg som hovedfagsstudent, Frank Larsen?

– Nei, som hovedfagsstudent opplever jeg at svært mye av den litteraturen jeg trenger, må stilles utenfra. Litteraturbehovet

er blitt mer spesialisert enn det var på grunn- og storfagsnivå, og jeg synes nok at UBs samlinger er for dårlig utbygd på flere av de fagområder som er aktuelle for oss på ISV, – som er det instituttet jeg kjenner til.

Selv om bestillingsrutinene stort sett er greie, tar det tid å få tak i det man er ute etter – i blant svært lang tid. Det som imidlertid er en større ulempe med jevn lån, er at man ikke får anledning til å bla i bøkene før man låner dem.

Ikke alle litteraturreferanser er like relevante, og slik forholdene er i dag går mye tid med til å vente på litteratur man likevel ikke kan bruke. En av UBs viktigste oppgaver må derfor være å bygge ut boksamlingene til også å omfatte mer spesialisert litteratur.

– Men en del finnes tross alt i samlingene. Hvordan synes du det er å finne fram til det du er ute etter der?

– Når det gjelder katalogene, synes jeg det er greit å bruke mikrofischekatalogen, mens kortkatalogen er både tungvint og tidkrevende. Ellers synes jeg det går greit å finne fram etter at jeg først har blitt kjent.

Jeg vil derimot sterkt beklage den spredte plasseringen av både bøker og tidsskrifter! Etter min mening burde det være slik at det meste av litteraturen var samlet på ett sted, og da helst på hovedUB. Dagens ordning fører bl.a. til kunstig oppsplitting av fagområder. F.eks. kunne mye av det som i dag er plassert i IFFS samlinger like gjerne tilhørt ISV.

Forøvrig vil jeg hevde at økonomidelen på IFFs avdelingsbibliotek ikke kan sies å være en del av et bibliotek, men er snarere en samling bøker i en korridor! Man er nærmest overlatt til seg selv der, og trenger man hjelp til noe, må man springe bygget rundt for å finne folk.

– Hva med sånne praktiske ting som utlånsprosedyre, kopieringsmuligheter osv.?

– Utlånssystemet er kronglete og tar uforholdsmessig mye tid. Er det ikke på tide å innføre en el-

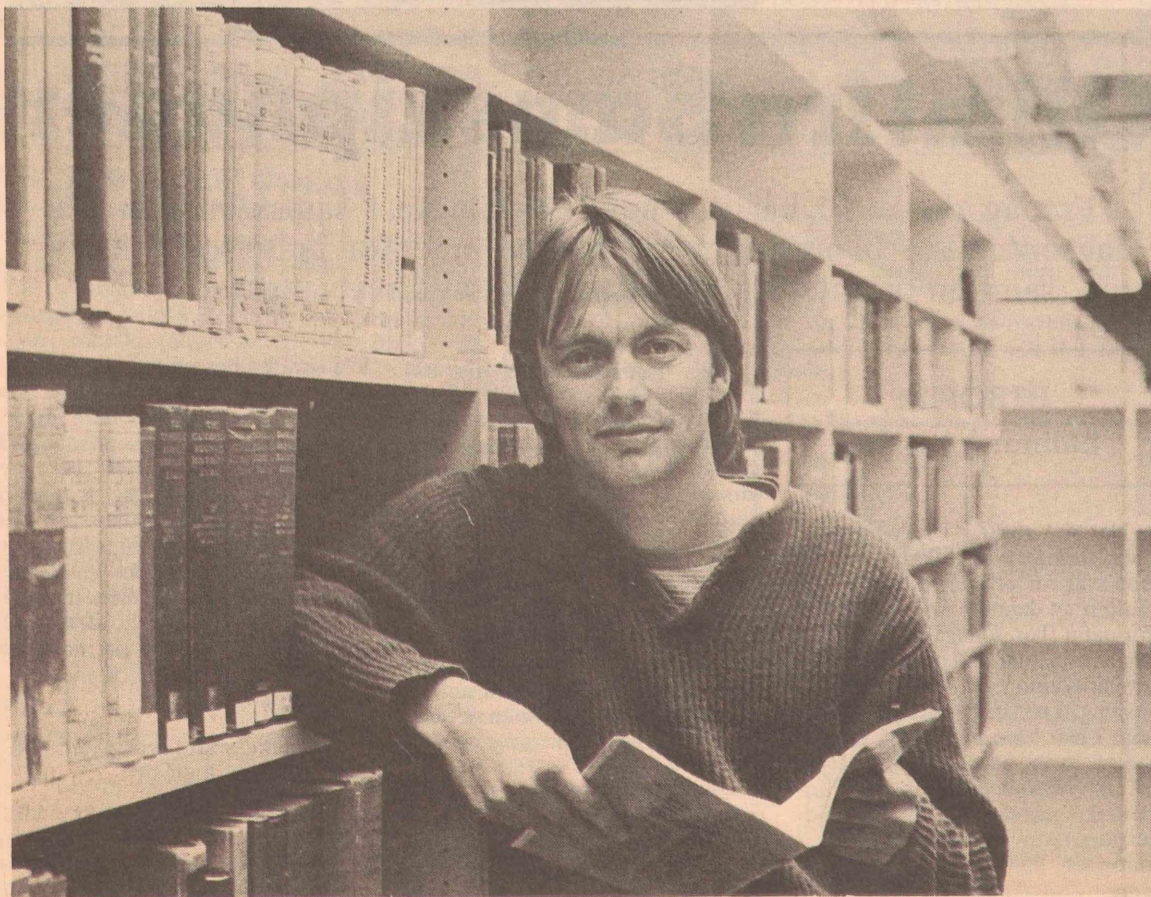
ler annen form for elektronisk utlån slik vi ser det bl.a. hos en del videoutlånere?

Å ta kr. 1,- for å kopiere ett A4-ark på hovedUB er uhorlig Riktignok får man kopiere gratis fra nye tidsskrifter, men mitt inntrykk er at det er mulig å få kopiere atskillig mere gratis på andre avdelinger. Det må være et mål både å få ned kopiprisen og å få lik praksis på avdelingene.

– Det du har trukket fram så langt, har vært negativt. Er det ingenting du er fornøyd med?

– Jo, det er det absolutt. Jeg vil spesielt berømme de fine lokalene på hovedUB. Der er en atmosfære som gjør at det er trivelig å oppholde seg der, og jeg liker godt de åpne samlingene som gjør at man kan gå og «snuse» etter bøker. Og selv om jeg ønsker meg enda flere tidsskrifter, særlig utenlandske, mener jeg dagens tilbud av tidsskrifter og aviser er ganske bra. Selve tidsskriftavdelinger med sine behagelige sittegrupper setter jeg også pris på.

Mye av det jeg er misfornøyd med, tror jeg nok skyldes at UiTø er et nytt og lite universitet, med de konsekvenser det har for biblioteket. Men tross de tildels alvorlige manglene som finnes, vil jeg si at vi på mange måter har en bra UB. Sammenlignet med de erfaringer jeg har fra UB i Oslo, faller mye ut til Tromsøs fordel. De betyr likevel ikke at det må unnlates å gjøre dette biblioteket bedre – noe det altså særlig vil bli mer skikkelig utbygde litteratursamlinger.

Frank Larsen: Litteratur til hovedfagsstudentene er for dårlig.

Utdanning for frigjøring – støtt TV-innsamlinga -85

Søndag 20. oktober går det av stabelen. Det årvisse, populære om-diskuterte og utskjelte TV-innsamlings-«showet». Vel, – vi lar debatten om formen ligge akkurat nå, og går heller sammen om å gjøre det til et meningsfylt «show» som ikke slutter når underholdningsbehovet er dekket, TV'n er slått av og bøssa har gått forbi.

I år er SAIH, Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond, med på TV-innsamlinga. Fem millioner kroner av det som samles inn skal SAIH disponere, fortrinnsvis til utbygging og drift av ZIMFEP-skoler i Zimbabwe. ZIMFEP står for Zimbabwe Foundation for Education with Production. Prosjekt som SAIH har støtta siden 1981.

SAIH – vår organisasjon, vårt ansvar.

SAIH er studentenes og akademikernes egen hjelpeorganisasjon. Den driver informasjon om forholda i fattige land, og den driver bistandsarbeid, først og fremst i form av økonomisk støtte til utdanning. SAIH's viktigste bistandsområder er Mellom-Amerika og det sørlige Afrika, og utdanningsbistand til disse områda har flere siktemål. Ett er å skaffe landa utviklingsfremmende kom-

petanse. Et annet og ikke mindre viktig siktemål er å bidra i kampen for frigjøring og demokratisering. Her er utdanning en viktig ressurs.

Bli med å starte SAIH-gruppe ved UiTø.

Inntektene til SAIH kommer fra tre kilder. Fra studenter som betaler inn SAIH-tieren (som nå har steget til tjue kroner) når de registrerer seg, fra akademikere som frivillig lar seg trekke i lønn, og fra staten.

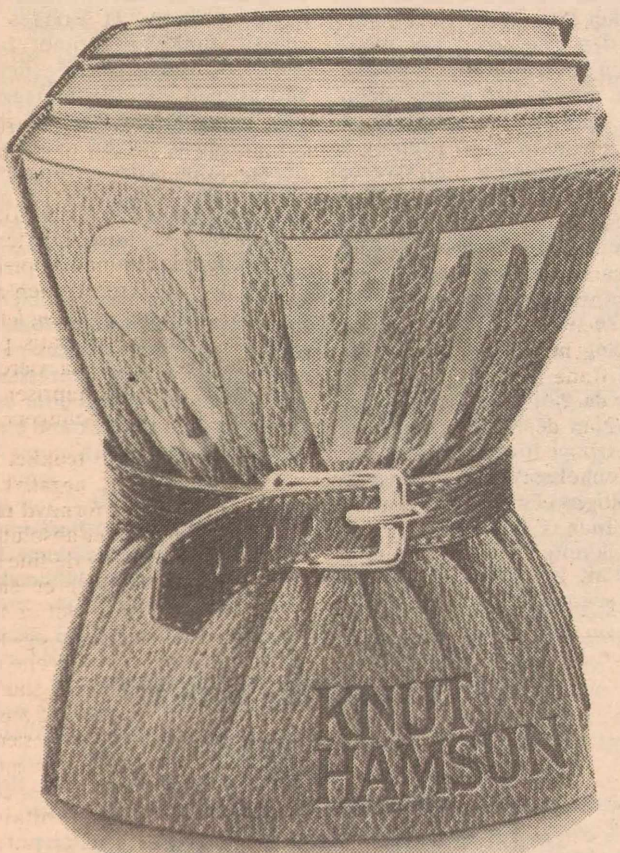
De siste semestrene har innbetalinga fra studentene gått noe ned, og det skyldes forhåpentligvis ikke at solidariteten er svekka, men at mange faktisk ikke vet at det går an å gi et bidrag på giroblanketten for semesteravgifta. Derfor trenger vi folk som kan drive informasjon om SAIH på universitetet, gjennom studentmedia eller på annen måte. Hvis du interesserer deg for bistandsarbeid, så nøl ikke med å melde deg til undertegnede for nærmere opplysninger. (Tlf.: 86 685 på kveldstid.)

Solbjørg Sørensen
SAIH-kontakt

HUNDEPASSER

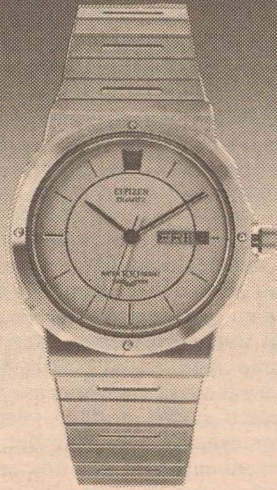
Vil noen passe hunden min når jeg må ut å reise?
BETALIN.
Astrid Utne, overbibliotekar, UB, Breivika.

Sjung om studentens
lyckliga dag ...

SPAREBANKEN
NORD
«Lånekasse-konto»

CITIZEN
THE SPORTING
LIFE

NORGES URMAGER FORBUND
URBEVIS
FORSIKRING/GARANTI
98 76 54 32

UR FOR HELE FAMILIEN
UNNEMEN MORALF ANDERSEN
STORØYEN 3 TLF. (08) 22 885 - 8001 TROMSØ

–og la oss
ta hånd om
FORSIKRINGEN !

STOREBRAND

NORDEN

Ingen selger

Bokverk

– billigere enn oss.

I VÅR FORRETNING FÅR DU:

- Alle bokverk til samme pris som forlagsagentene tilbyr.
- Ikke tillegg av moms på bøker.
- Ikke tillegg for avbetaling.
- Bokverk på like gunstige ratevilkår som forlagene tilbyr.
- Se utvalget av verk før du bestemmer deg.
- Hjemlån av aktuelle verk, uten kjøpepress eller risiko.

UNIBOK

UNIVERSITETSBOKHANDEL

Postboks 761 – 9001 Tromsø

Tlf. (083) 81 012

**GRAVID?
SØK LÅN**

Det finns en ordning med svangerskapspermisjon for studenter og forhåpentligvis vet de fleste som skal ha, planlegger å få, barn om den. Men det som mange kanskje ikke vet, er at du bare får støtte hvis du har søkt lån.

Det skyldes at det ikke er noe eget stipend for gravide, men at lånet blir omgjort til stipend for 18 uker, eller ca. 90% av et semester. Så hvis du for semesteret har søkt, og fått, 20.000 kr. i lån, vil du få 18.000 kr. som stipend, eller svangerskapsstøtte. Har du derimot bare 10.000 kr., vil du ikke få mer enn 9.000 kr. ettergitt. Og har du trodd du var riktig smart og ikke søkt noe lån, så får du heller ingen støtte.

Så gravide ved alle institutter: Søk lån, så mye som mulig.

**Sikkerhets
råd
i Bergen**

Ei prosjektgruppe av studenter i Bergen har startet arbeidet med å kartlegge studenters arbeidsmiljø og posisjon i forhold til lover, trygdeordninger og skattesystem. Grappa vil gjerne ha respons fra oss på de andre lærestedene. Det kan gjelde alt fra lokale forhold på f.eks. lesesaler eller studentboliger, til studenters rettsløshet som f.eks. mangel på rettigheter ved sjukdom i studietida. «Innrapporeringene» sendes til NSU, «Sikkerhetsråd», Parkveien 1, 5014 Bergen-Univ.

Savner du

Studentforum – avisa til NSU? Foreløpig i høst har det kommet et flak som inneholder masse nyttig info og bra reportasjer. Flere flak vil komme – man avisa Studentforum er vedtatt nedlagt fordi den var for dyr å lage og hadde for liten tilhengerskare i studentmassen. Les heller Utopia og Studentforum-flaka!

**Semester-
avgiften**

ved de fem Universitetene/Høyskolen:

Oslo 260,-
Trondheim 250,-
Tromsø 240,-
Bergen 170,-
Ås 90,-

Vi ligger altså «midt i» når det gjelder innbetaling til Samskipnaden. Tro hvor i rekka vi havner når det gjelder bo/helse/kantinepriser/barnehage/idretts-tilbud fra Samskipnaden til oss?

Idrett & Fiske

Landbruksdepartementet har bevilget 5 mill. kroner til bygging av idrettshall ved Landbrukshøgskolen på Ås. Kanskje et tips til TSI? Hva med å søke Fiskeridepartementet om noen millioner til idrettshall for oss «slappfiskene» ved Universitetet i Tromsø?

MOT U-HJELP OG FOR OMSKJÆRING

AV: Bjørn Brox

Norge gir over en milliard kroner i utviklingshjelp hvert år. Dersom disse pengene gjør mer skade enn gagn for de fattige, burde vi slutte med u-hjelp. Etter å ha lest «Kjønn og skjebne» av Germaine Greer lurer jeg på om

vi burde slutte. Kanskje størrelsen på u-hjelpen først og fremst forteller hvor liten respekt vi har for andre folks måter å leve på?

U-hjelpen er et vanskelig emne å diskutere, fordi kritikk kan bli oppfattet som egoisme eller hjerteløshet. Imidlertid er det uhyre viktig å ha en løpende debatt på dette feltet. Det er ikke av hensyn til vår egen samvittighet u-hjelp er viktig, men av hensyn til folk som har det vanskelig. Germaine Greer har i boken sin stilt spørsmål ved om vi i vesten har så mye å tilby.

Temaet til Greer er egentlig kulturforskjeller. Hun setter vestens syn på kjønn, familien og barn opp mot syn hun finner andre steder i verden og i historien. Hun har samlet en masse utsagn, observasjoner og fortellinger, til dels ved egne reiser rundt omkring. Av hennes mest dristige påstander er at kvinner i Afrika forlanger å bli omskjært av hensyn til sitt kvinnelige selvbilde: «De følte en større verdighet som kvinner, fordi de ikke stønnet og skrek under samleiet, slik kvinner som ikke ble omskjært gjorde». Det er med andre ord ikke en skikk påtvunget kvinnene av mennene, slik noen ynder å fremstille saken her hjemme. Likeledes påstår Greer at kvinner i muslimske land foretrekker å gå med slør av hensyn til sin attråverdighet som kvinne. Hun forteller blant annet at mange kvinner i Iran nektet å gå ut etter at Shahaen forbød sløret. Dette strir også imot den populære oppfatningen hos oss om at sløret er et tegn på undertrykkningen av kvinnene i muslimske samfunn.

Greer mener i det store og hele at forholdene i familien, mellom kjønne og mellom generasjonene ikke er det spor bedre i vårt moderne vestlige samfunn enn ellers i verden. Vår høyere levestandard har ikke gjort oss lykkeligere enn andre folk. Og dette er en ganske provoserende påstand. Vi går jo ut fra at de har det så fælt nede i u-landene. Hva om de er like så lykkelige eller ulykkelige som vi er? Greer argumenterer i alle fall overbevisende for at de fattige u-landene har likeverdige ordninger som oss på så viktige områder i livet som familien og kjønnslivet.

I tillegg til å handle om kulturforskjeller er «Kjønn og Skjebne» et politisk debattinnlegg. Greer angriper vestlige, rike mennesker for å misbruke makten sin overfor fattige folk som ikke kan forsvare seg mot de rikes «hjelpetiltak». Velmente, eller mindre velmente, men forferdelig selvrettferdige tiltak.

Sterilisering

Et av de tristeste kapitlene i u-hjelpen sin historie må være forsøkene på å hindre de svarte og de brune i å få unger, den såkalte kampen mot overbefolkningen i verden. Germaine Greer stiller det helt rette spørsmålet om hvilken rett vi har til å legge oss opp i hvor mange barn andre folk bør ha. Ville vi selv finne oss i å bli nektet å bestemme barnetallet selv, spør hun. Selvsagt ikke, men det er annerledes når det gjelder fattige folk i Asia og Afrika. Noe av det beste med Greers bok er hvor grundig hun har dokumentert brutaliteten i arbeidet for barnebegrensning verden over. Hun gir et bilde til oss av eksperimentering, vold og tvang som best kan sammenlignes med Hitler-Tyskland. De verste eksemplene er hentet fra India under steriliseringskampanjen til Indira Gandhi på 70-tallet. Folk ble rett og slett tvangssterilisert: «Busser ble omdirigert til steriliseringsleirene og passasjerene sterilisert. Folk ble hentet med makt fra landsbyer, bussholdeplasser og jernbanestasjoner og kjørt til familieplanleggingsleirer, hvor de ble

sterilisert.» Over 8 millioner folk ble sterilisert mer eller mindre mot sin vilje.

Vi kan bare lure på hvilke overgrep som er begått i Kina under ett-barnskampanjen deres. Man kjenner til spebarnsdrap og tvungne aborter, men det er vel bare toppen av et isfjell. Dette er ekstremer eksemplene hentet fra lite demokratiske regimer. Men vi er ikke mye bedre, mener Greer. «Vårt ønske om å bruke tvang» kommer først og fremst til uttrykk som støtte til dem som bruker tvang på egne vegne og på måter som grunnloven hindrer oss i å gjøre i våre egne demokratiske land. Selv kineserne kan forakte oss for vår støtte til ettbarnspolitikken i Kina, når den uhyggelige historien om Kina i åttiårene endelig kommer for en dag.»

«Liker ikke barn»

Det er ikke folkene i den tredje verden som trenger hjelp, det er vi, mener Germaine Greer. Blant annet har vi fått et fremmedgjort forhold til våre egne barn: «Historisk sett har samfunnet alltid vært for barn. Vår tids samfunn er enestående i historien i den forstand at det er sterkt fiendtlig innstilt til barn. Vi i vesten lar

ikke være å føde barn fordi vi er bekymret for befolkningseksplosjonen eller fordi vi ikke har råd til barn, men fordi vi ikke liker barn». Denne provoserende påstanden begrunner hun ved å vise til at vi mangler gode grunner til å få barn, og hun har mange tankevekkende poenger. Her viser imidlertid forfatteren sin tendens til å gå over streken i sin kamp for å oppvurdere tradisjonelle levestandarder. Hun setter sine egne vurderinger om godt og dårlig fram som absolutter, noe som hun ellers kritiserer andre for å gjøre.

Denne tendensen blir sterkest når hun sammenligner vår tids kjernefamilie med den tradisjonelle storfamilien, som hun idylliserer.

Til slutt vil jeg driste meg til å komme med en alternativ teori om årsaken til nedgangen i fødselsraten i den vestlige verden. Greer synes å mene at det har sammenheng med vår tids materialistiske verdssystem. Jeg synes hun holder en opplagt faktor utenfor, nemlig det offentlige sikkerhetsnett av sosiale rettigheter som er bygd opp. Gjennom at det offentlige har overtatt omsorgen både av barn og eldre i vårt samfunn, er den enkelte ikke

Germaine Greer: U-hjelpen drives av mørkemenn og fanatikere.

lenger like avhengig av sin familie. Han har dermed færre grunner til å skaffe seg en. Ifølge denne teorien burde fødselstallene være lavere i sosialistiske land enn

i kapitalistiske, hvilket de visstnok er.

Germaine Greer:
«Kjønn og skjebne»
Gyldendal 1985, 416 sider

Om den frivillige trelldom

«Den som hersker slik over dere, har bare to øyne, bare to hender, bare én kropp og ikke noe mer som ikke den usleste mann i den store og uendelige mengden av våre byer har, om det da ikke er den fordel dere gir ham så han kan ødelegge dere. Hvorfra får han alle disse øynene som han spionerer på dere med, om det ikke er dere som gir ham dem? Hvorledes kan han ha så mange hender til å slå dere med, hvis han ikke tar dem fra dere? Føttene som han

Dette enkle, kraftfulle og eviggrønne budskapet er et utdrag fra det klassiske essayet «Om den frivillige trelldom», som sannsynligvis ble skrevet av den franske embetsmann, politiker og forfatter Etienne de la Boétie i 1548. Både mht. forfatter og tidspunkt mener litteraturhistorikere at det er forbundet noe usikkerhet. La Boéties lille verk (33 s.) finnes nå på norsk, utgitt på Thorleif Dahls Kulturbibliotek med oversettelse og et essay av Bernt Vestre, samt et etterord av Børge Olesen.

La Boéties kampskrift skal ha inspirert mange av ettertidens store tenkere og revolusjonære. Mange betrakter ham som en forløper til den anarkistiske bevegelse, og hans skrift skal også ha påvirket betydelige pasifister som landauer, Tolstoy og Gandhi. På enkelte punkter kan det også se ut som han foregriper tenkere som Marx og Nietzsche ved å se mennesket som fornedret og fremmedgjort.

Verket er i utgangspunktet en polemikk mot tyranni og enevælde. Det har gjort at enkelte har oppfattet skriftet som direkte rettet mot Machiavellis (1469–1527) «Fyrsten». Man kan ihvertfall gå ut fra at han ble påvirket av sin samtids totalitære tendenser med politisk og religiøs fanatisme. Det som gjør at boken i dag har mer enn historisk og litterær interesse er at den kan leses på flere plan. Som sagt kan det leses som et angrep på tyranni og enevælde og som et forsvar for demokratiet, men den kan også leses som et angrep på staten i sin alminnelighet, dvs. en kritikk av selve autoritetsprinsippet. Dessuten kan den leses som en antropologi, som en beskrivelse av vesentlige og grunnleggende trekk ved mennesket. Kanskje er det det siste perspektivet som i dag gir essayet størst aktualitet ved at det «vekker» og gir frigjørende impulser til selvstendig tenkning, holdning og handling.

Den tilsynelatende selvmot-

sigelsen som tittelen antyder er nettopp La Boéties hovedpoeng, nemlig at folket samtykker i sin egen trelldom. Medløperi er maktens hemmelighet fordi det finnes ingen makt uten medløpere. Ethvert styre må nødvendigvis bygge på samtykke fra et flertall av folket. Ingen hersker vil kunne bli sittende i lengre tid med et flertall av folket mot seg.

Hvorfor i all verden samtykker folket i sin egen trelldom? Hvorfor gjør ikke folket opprør? Det kan ikke skyldes feighet, for hele folket kan ikke være feigt. Derimot mener La Boétie at det hovedsakelig skyldes vanen. Tilhører man et undertrykt og /eller erobret folk, handler man først under tvang. Senere generasjoner gjør dette frivillig fordi de oppfatter sin tilstand ved fødselen som naturlig. Folket venner seg etter hvert til undertrykkelsen. Denne tilstanden vedlikeholder herskeren gjennom trusler, tilbud om «brød og sirkus», bedrag, samt ved å etablere et hierarki av mennesker som gjøres avhengige av ham.

Hvordan mener så La Boétie at menneskene kan oppheve og overvinne sin egen trelldom? Ganske enkelt ved å ikke støtte tyrannen. Når mange nok ikke lenger støtter undertrykkeren vil hans makt svinne hen og renne ut i sanden. Slik passiv motstand er i dag som kjent et sentralt element i pasifistisk teori.

La Boétie mener tydeligvis at det engang har eksistert et samfunn uten maktrelasjoner, og at dette samfunnet svarte til menneskets egentlige natur. Dette er forøvrig en påstand og idé som antropologen Pierre Clastres (1934–1977) forsøker å belegge empirisk i sine studier av maktforhold i «primitive» kulturer. Spørsmålet om når og hvordan overgangen fra det «maktløse» samfunn til et samfunn med stat og maktrelasjoner har foregått, besvarer La Boétie ikke. På et noe annet grunnlag enn La Boétie for-

tramper ned byene deres med, hvor har han dem fra om ikke fra dere? Hvorledes kan han ha noen makt over dere som ikke er ved hjelp av dere? Hvorledes kunne han våge å trampe dere ned, hvis han ikke gjorde det i forståelse med dere? Hva kunne han gjøre dere, hvis dere ikke var medskyldige med morderen som dreper dere, og forrædere mot dere selv?»

Etienne de La Boétie
(1530–1563)

søkte senere John Locke (1632–1704) og Jean-Jacques Rousseau (1712–1778) å begrunne en slik overgang. Som Rousseau mente muligens også La Boétie at skillet først og fremst var en analytisk distinksjon, og i mindre grad en empirisk beskrivelse.

Ihvertfall mener La Boétie at mennesket blir dratt i to retninger. På den ene siden har mennesket en naturlig trang til å søke friheten, men på den andre siden har det også en ervervet trang til frivillig å gi slipp på friheten og å godta trelldommen. Dessverre velger folk flest den siste muligheten. Men til alle tider har det vært noen få som har klart å heve seg over denne situasjonen, og disse har forsøkt å lede menneskene tilbake til sin naturtilstand der mennesket er befridd fra tyranniets åk.

Det som gjør essayet viktig for oss i dag, er at maktens spørsmål er så evigint formulert. Her påpekes enkeltmenneskets ansvar og delaktighet i sin egen og andres ufrihet. Man er selv delaktig i den undertrykkelse og fornedring man rammes av. Enkeltmennesket må frigjøre seg selv. De vanlige struk-

turelle forklaringer på, og tilnærminger til, maktproblematikken virker alene ofte bare passiviserende og avmektiggjørende. Først og fremst skjer dette ved at både problemer og løsninger blir for omfattende og abstrakte til at enkeltmennesket får et tilstrekkelig nært og aktivt forhold til sin egen situasjon. La Boéties perspektiv fungerer derimot frigjørende og overskridende nettopp ved at man gis et grunnleggende valg og et grunnleggende ansvar for det man velger. Boken kan neppe leses som et angrep på strukturelle virkninger på maktproblematikken. Snarere er det vel slik at disse perspektivene utfyller hverandre.

Boken reiser flere problemstillinger enn den løser, men nettopp måten spørsmålene stilles på gjør at denne boken er interessant og høyaktuell selv 400 år etter at den ble skrevet. I orwellsk ånd ble den utgitt på norsk i 1984.

Etienne de La Boétie:
«Om den frivillige trelldom» Thorleif Dahls Kulturbibliotek
1984. Kr. 77,-.

Sosialesekretær

Ta kontakt hvis du trenger råd og veiledning ved personlige og sosiale vanskeligheter eller studieproblemer som ikke er faglige. Du kan også be om informasjon av forskjellig art og få vite hvor du kan henvende deg i helse- og sosiale spørsmål og juridiske saker. Sosialesekretær Ann Torunn Olsen, Roald Amundsens pl. 1 (Bergbygget) kl. 9.00–15.00. Tlf. 81 012. IMR, Breivika, C-109, kantineinngangen, torsdager 11.00–15.30.

Velferdsloven – tap selvråderett

Så er den kommet, «Velferdsloven», med få eller ingen endringer i forhold til høringsutkastet.

For de «gamle» travere i studentmiljøet, er arbeidet rundt høringsutkastet fra i vår vel kjent, for nyankommere skal jeg gi en rask innføring. Høringsutkastet ble sendt fra Kultur- og vitenskapsdepartementet 22. mars 1984. Loven ble kalt: «Lov om organisering av velferd», for å gi en dekkende betegnelse. Dette fordi loven ikke bare gir bestemmelser om velferd, men også om hvordan denne skal organiseres, nemlig i samskipnader. Høringsrunden ga 55 uttalelser. Den viktigste må sies å komme fra «Velferdskonferansen 1984» der 32 elever og studentorganisasjoner deltok. Velferdskonferansen kom med en rekke kommentarer til lovforslaget. Viktigst er:

Den frie organisasjonsrett
Dannelser av samskipnader
Tap av tilbakekallingsretten
Loven er, når den trer i kraft, ment å erstatte nåværende lover og å gi like vilkår til velferd for folk under utdanning.

Den Frie Organisasjonsrett
Loven pålegger alle utdanningsinstitusjoner i en samskipnad å velge et felles studentting. De studenttillitsvalgte til dette tinget skal velges ved Urnevalg og ved forholdstallsvalg dersom det stilles flere lister. For studentene ved Universitetet i Tromsø betyr dette en total undergravning av den valgordningen vi har i dag, nemlig hovedallmøtevalg. HAM er vårt øverste organ, og slik vil vi fortsatt ha det. Nå har vi fått en lov som fratrar oss retten til selv å bestemme egen organisering og påleger oss en valgordning vi tydelig har sagt nei til.

Hovedallmøtevalg er en valgordning studentene selv har «kjempet» fram og som vi senest høst vedtok å beholde. Med uendret lovtekst mister vi denne retten.

Her i Tromsø kan Velferdsloven sees som en forlengelse av «Øyenutvalgets» innstilling. Der fortelles vi hvilke fag som skal prioriteres og på hvilken måte. Dette begynner å ligne «Fjernstyring» av Universitetet.

Ikke nok med at vi pådyttes fagstrukturer, nå skal man også «Tre ned over hodene på oss» organiseringsformer vi ikke ønsker. Hvor blir det av Universitetets autonomi og den frie organisasjonsrett?

Dannelse av samskipnader
Loven slår fast at velferd bør organiseres i samskipnader. Den sier samtidig at det ikke bør være mer enn en samskipnad i hver høyskoleregion. Dette medfører at dersom de andre høyskolene i byen ønsker å organisere velferdstilbud, må de gå inn i den allerede etablerte samskipnaden vi har. Det betyr at vi vil få ca. 1000 nye medlemmer dersom alle høyskolene ønsker å være med. Vi kan ikke regne med noen utvidelse i statstilskudd for å bedre driften. Loven pålegger ikke skoleeier å ha noe ansvar for velferd. Den sier skoleeier skal medvirke til å løse velferdsoppgaver. I hvilken grad er imidlertid opp til skoleeier selv å bestemme. Vi må med andre ord dele på de få godene vi har.

Nå betyr selvfølgelig flere medlemmer økt inntekt i form av semesteravgift, men vil dette være nok? Noen av høyskolene har godt utbygde tilbud allerede nå. Det gjelder Lærarhøyskolen og

tildels sykepleierhøyskolen. For andre som f.eks. Maritime Høyskole, som ikke har noe velferdstilbud, vil vi måtte dele på de få godene (hybler, kantine, helsefondsutgifter osv.) Nå gir loven adgang til skoleeier om å kjøpe spesielle deler av et tilbud og ikke være fullverdig medlem. Dette er vel en mulighet endel høyskoler med gode egne tilbud vil benytte seg av. Noen andre muligheter enn å knytte seg en samskipnad gis ikke, dvs. andre alternativer kan prøves, men da uten statstilskudd.

Tap av Tilbakekallingsretten
Så til samskipnadsstyrene. Disse underlegges aksjeloven med ett unntak: Tilbakekallingsretten fjernes. Det betyr at når en person er valgt til styret, har de som har valgt vedkommende, ingen mulighet til å få personen fjernet/trukket tilbake, selv om man mener han/hun gjør en elendig jobb. Vi taper kontrollmuligheten.

Norsk Studentunion og Velferdsloven
Som dere vel nå vet har landsstyret i NSU behandlet Velferdsloven på møtet nå i september. Der ble det gjort vedtak om boikott dersom disse punktene ikke endres. Det ble videre vedtatt å sette ned en komité som skal arbeide videre i forhold til behandlingen av loven i Kirke- og undervisningskomitéen.
NSU her i Tromsø vil også ta kontakt med komitéen og framlegge hvilke konsekvenser loven vil få for oss. Slik den nå foreligger kan vi ikke akseptere den.

Trude Rath Olsen
Lærestedsutvalget/NSU/Tromsø

– Om helsetjenesten

Hege Råstad skriver i sitt innlegg i siste nummer av Utopia om helsetjenesten. Innlegget er formet som en kritikk av Samskipnadsstyret, Studentutvalget og Universitetet. Det triste er at Råstads kritikk blir hengende i luften uten at hun foreslår hvordan arbeidet kunne ha vært annerledes utført.

Vi må heve debatten fra et slikt lavmål ved å drøfte alternativer til politiske løsninger og arbeidsmåter. Hugg i øst og vest bidrar ikke i så måte.

Arbeidet med helsetjenesten
Fra studentgruppa i stud.samsk. la fram sine tanker om helse- og sosialtjenesten i Studentrådet i mars, har det vært arbeidet grundig med denne saken i Stud.samsk.

Den har blitt behandlet i flere styremøter, og har resultert i en utredning om utvidelse. Studentutvalget har vært fortløpende orientert om arbeidet i saken. Utredningen fra «helseutvalget» ble forelagt SR's medlemmer tre uker før rådets behandling av saken.

Saken vil også komme opp for Hovedallmøtet. Det som gjenstår er en drøftelse av prioriteringer parallelt med budsjettbehandling innad i Studentsamskipnaden.

Hva skjer i -86?
Grunnrisset for helsetjenesten fra studenthold er trukket opp gjennom Studentrådets vedtak 19. september, hvor det på ideelt grunnlag gis støtte til hovedtrekkene i utredningen fra Studentsamskipnaden. Angående de enkelte punktene i dette vedtaket, spesielt punktene 1 & 2, må det sies at gjennomføringen av behovsundersøkelse før 01.01.86 er tidsmessig og økonomisk ikke gjennomførbart. Det gjelder også opprettelse av psykologstilling fra samme dato i tillegg til refusjonsordningen for legekonsultasjon

som vil binde opp i overkant av 300.000,- kroner.

Slik vi ser det må de praktiske løsninger innenfor disse rammene gis gjennom de Studentvalgets arbeid i saken. Den praktiske løsningen vil alltid være betinget av økonomi.

Her ser vi to mulige løsninger. Den ene er å iverksette en refusjonsordning for lege og psykologbesøk for stud. og deres barn utover 2.- gangs konsultasjon fra 01.01.86.

Behovet er åpenbart gjennom kostbar og knapp studiestøtte og sosialsekretærens statistikker over behovet for slike tjenester. En fordel ved denne ordningen er at den ikke binder opp andre midler og penger, og kan lett administreres. Ved frigjøring av ytterligere midler kan ordningen lett utvides eller forandres. Dernest bør man iverksette en undersøkelse for å kartlegge behov og preferanser overfor slike tjenester.

Den andre mulige løsningen er opprettelse av psykologstilling fra høstsemesteret -86. Slik styrker man den forebyggende helsetjenesten. Dette behovet er også legitimert gjennom sosialsekretærens tall.

Helsetjenestens framtid:
Nøkkelen til fremtidig planlegging ligger i en undersøkelse. Slik motvirkes tilfeldigheter i utbyggingsprosessen, og man vil forhåpentligvis inngå problemer slik vi har sett andre steder. Undersøkelsen må resultere i en plan, denne må vedtas av Studentsamskipnadens styre, og vil gi klare perspektiver på en framtidig helsetjeneste.

Prinsippene og arbeidsmåter
Prinsippet for studentvelferd må være klart. Studentvelferden er statens ansvar men midlene skaffes ikke gjennom rop på staten og trasking i høstlovet. Re-

flektert argumentasjon er et av de viktigste redskapene i arbeidet ovenfor staten. Denne argumentasjon må presenteres gjennom direkte kontakt med dep. og politikere. Med en slik face to face kontakt vil kunne påvirke der beslutninger tas. I tillegg til at stud.org. og samskipnader arbeider overfor myndighetene på denne måten, er Universitetet som organisasjon en viktig alliansepartner. Dels fordi Univ. er en del av statsapparatet og dels fordi kontakten mellom Univ., dep. og politikere er løpende og lett.

Et samarbeid med universitetsledelsen om dette er igangsett av studentgruppa i Styret. Samarbeidet kan bl.a. tenkes ivarett av et utvalg bestående av repr. fra Univ. og samsk.ledelsen.

Litt om forholdet studentvalgte og studentorganer
Den studentpolitiske plattformen bør utformes av hovedallmøtet og Studentrådet.

Det praktiske arbeidet bør være de stud.valgtes arbeidsfelt. Disse sitter med den spesielle kunnskapen som gir arbeidsmåten. Det er de valgte oppgave å tilbakeføre kunnskapen. Dette bør gi et dynamisk og nært forhold mellom stud.valgte og stud.org. Her har vi et klart ansvar.

Vi forsøker å gi løpende informasjon til Su, SR og HAM. Samtidig som vi forsøker å nå ut gjennom stud.media.

For øvrig har vi gitt uttrykk for at vi gjerne stiller ved Inst.allmøtene for å innlede om, å besvare spørsmålene vedr. samskipnadens drift.

– Men la diskusjonen om helsetjenesten fortsette. Vi imøteser med spenning neste nummer av avisen.

Eva Gjerdum og Tor Ødegård
Studentsamskipnaden

Er samskipnaden vår butikk?

Samskipnaden driv i dag kantiner og studenthyblar for at vi studentane kan få ein plass å bu og ein stad å ete. Folk med ungar skal kunne studere, altså driv samskipnaden barnehagar. Det er staten sitt ansvar at dette fungerer på ein skikkeleg måte.

Det finst mange «samskipnadar» rundt omkring i samfunnet. Når det er ei felles oppgave som skal løysast, gjør staten slik: a) Dei sett inn pengar, slik at prosjektet kjem i gang (avløysarordningar i jordbruket så bønder kan få seg ferie, skoleskys, velferd for studentar...) b) Staten «frys» løyvingane sine slik at brukarane sjølv må betale prisauke og nye oppgaver som etter kvart kjem til. (og det sørger dei alltid for at det gjør). c) Statsandelen blir etter kvart så liten at staten kan trekke seg ut.

For oss har modellen vorte brukt slik: Samskipnaden får fleire medlemmar og fleire oppgaver, utgiftene stig, pengane til alt dette blir henta frå studentane, slik at vi får eit stadig meir privatisert opplegg. Men ikkje nok med det: Staten ikkje berre tar med den eine handa, han tar med den andre og: Samtidig som bortebruarstipendet går ned frå 650,- til 500,- går husleiga opp frå 750,- til 825,-.

Alt dette virkar same vegen, og konsekvensane er store: Heilidsstudenten er omtrent borte, vi har ikkje tid til å sitte heime og lesa lenger, vi må ut i deltidsjobb for å betale husleiga. Noreg sagnar av greina vi sitt på: Samskipnadspolitikken som blir ført er med på å føre det faglege nivået på universiteta rett i grøfta.

Vi veit at det staten vil, er å skjere ned på alle velferdstilbud. Det beste handslaget vi kan gje høgeregjeringa, er å administrere nedskjeringane for dei. Derfor seier NKS: Dersom vi bruker representantane våre til slikt, blir vi sittande som gissel for Willoch.

Tromsø NKS

Oslo-tur

27.-28. september var vi to som er Tromsø-studentenes representanter i NSUs landsstyre i Oslo for å delta på semesterets første møte. Landsstyret har 17 medlemmer – et passe stort fora hvor vi fra de små lærestedene også blir lagt merke til.

Dagen for landsstyremøtet var vi med på et organisasjonsseminar for styrerepresentantene. Seminaret var svært nyttig i forhold til å bli litt kjent med hverandre. Spesielt fikk vi også skjerpet oss på viktigheten av at Landsstyret må tenke prioriteringer, praktisk politikk og ta lokale hensyn. At NSU er en for toppung og sentraldirigert organisasjon er ikke noe nytt – men ikke desto mindre viktig å prøve å gjøre noe med.

«Sponsing»?

Penger er ikke det NSU har flusst med for tida. Økonomiskretæren snur hver krone og kaller situasjonen krise. Det reviderte budsjettet inkluderer permitteringer av alle ansatte i én måned. Det kan sies mye om alle uheldige omstendigheter og dette «leve-over-evne»-livet som NSU har ført. Men «no money» er revidert budsjett ble enstemmig vedtatt. Men vi påpekte at situasjonen og permitteringsforslaget burde vært informert om i klartekst til styrerepresentantene.

En kinkig sak på bakgrunn av økonomien ble at verken Fagrådene eller Rettshjelpkontoret i Bergen kan få de pengene de ble lovet av landstinget dette semesteret. Vedtaket som ble gjort om å jobbe for eksternt-finansiering av Fagrådene dette semesteret er vel litt oppsiktsvekkende. «Sponsing! Fy!» vil noen si og kalle det politiske forfall. Prinsippaken kommer opp ved neste korsvei.

Arbeidsprogrammet

vedtas på landstinget hvert år og er NSUs arbeidsinstruks og «pensumliste». Landsstyret vedtok nå å nedsette en komite til å utarbeide et forslag til neste års arbeidsprogram for å lette Landstingets arbeid. Utkastet kan dermed også brukes i valgkampen og politiseringen foran valget av landstingsdelegater fra hvert lærested. I komiteen sitter fire «røde», 1 konservativ. 1 uavhengig og 1 NKS-symper, en sammensetning som avspeiler styrkeforholdet på tinget i mai. En svakhet er at komiteen ikke har fått annet mandat enn å «lage utkast til arbeidsprogram».

Høstlovet

får antakelig ligge i fred for demonstrerende studentene denne høsten. Landsstyret vil heller satse på ei brei markering av studentkrav med en aksjon tidlig på våren. Statsbudsjettet blir sannsynligvis et status quo-budsjett i forhold til våre interesser. Diskusjonen fremover blir altså ikke om vi skal ha en aksjon, men hva slags og på hvilke prioriterte saker. Gode ideer mottas med takk!

Hege Raastad/Trond Blomli
NSU/LSU

ET VELLYKKET UNDERSKUDD

En vellykket økonomisk fiasko. slik kan UKA-85 oppsummeres og slik blir den oppsummert av ukesjef Asgeir Finnseth. UKA var vellykket på alle andre måter enn det økonomiske. Det er nemlig et faktum at underskuddet etter vårens festligheter vil bli i størrelsesorden rundt 40.000 kroner. Det meste av dette underskuddet kom i forbindelse med revyen, opplyser Finnseth til Utopia.

UTROPIA: Kurt Haugli

Besøket på Studentrevyen ble ikke så stort at det klarte å dekke de utgifter en hadde med å leie Kulturhuset og med å sette opp selve revyen. Inntektene fra de rundt 2.000-2.500 besøkende ble 20 prosent mindre enn budsjettet.

Om årsakene til at revyen ikke fikk den ønskede oppslutning sier ukesjef Finnseth at det er flere. En ting er at revyen ikke var god nok. Det er en forklaringsfaktor som han ikke vil være helt med på. Revyen fikk gode kritikker og mange fornøyde klapp på «skulderen». En annen ting er om rosende omtale er nok til å fylle Kulturhuset syv kvelder på rad.

Ambisjonsnivået var kanskje litt for høyt og vi hadde kanskje tjent på ikke å satse så hardt på en stor sal som Kulturhuset, sier Asgeir Finnseth.

Budsjettert underskudd

På de andre arrangementene var det et budsjettert underskudd slik at disse fikk det forventede økonomiske utfall.

Det er ikke mulig å hente landskjente artister til Tromsø og la dem spille på Studenthuset og håpe at det bærer seg. Huset har bare plass til rundt 150 mennesker og inntektene av ølsalget gikk til Huset slik at ukearrangørene gikk glipp av denne fortjenesten.

Det eneste arrangementet utenom revyen som ikke fikk den forventede oppslutningen var konserten med Chris and the Peanuts dagen etter premiefesten. Her ble det et større underskudd enn det var budsjettert med, men så var det derimot andre arrangement som trakk mer folk (og penger) enn budsjettert, så artistbudsjettet gikk til slutt opp.

Universitetet garanterer Universitetet i Tromsø har ga-

Til tross for god kritikk og forholdsvis godt oppmøte så førte revyen til at UKA-85 gikk med et underskudd på rundt 40.000 kroner.

rantert økonomisk for UKA med opp til 20.000 kroner. Det er nå nesten på det rene, i følge Finnseth, at det beløpet som Universitetet må ut med ikke vil bli i den størrelsesorden de har maksimumsgarantert for.

Vi hadde en startkapital som nå brukes til å banke ned underskuddet og det beløpet som Universitetet må ut med vil ikke overstige 10.000 kroner slik situasjonen ser ut i dag, sier Finnseth.

Det som er klart er at arrangementene av den neste Studentuka – forhåpentligvis i 1987 – vil stå helt på bar bakke økonomisk. Men det gjorde også UKA-83.

Ikke satse for stort
Lærdommen som Asgeir Finn-

seth har tatt med seg som ukesjef for UKA-85 er at en kanskje ikke satser for stort. En må prøve å være realistisk i sine vurderinger i det publikumspotensiale som en studentuke har.

Asgeir Finnseth er av den mening at studentuka fungerer utmerket sosialt og at den er med på å bryte ned de barrierer som er mellom instituttene og ikke minst mellom de forskjellige høyskolene i byen. Mange har skaffet seg «venner for livet» i løpet av studentuka og den er et fint tiltak for styrking av samholdet studenter i mellom.

Halvdan Sivertsen
Når vi spør Finnseth, nå i ettertid, hva som var den fineste opp-

levelsen under UKA er han ikke i tvil.

Det var Halvdan Sivertsen konserten på søndag midt i UKA. En fin opplevelse i edruelige former.

– Bli du med på neste ukearrangement?

Det er vel tvilsomt men jeg kommer helt sikkert på premiefesten, sier Finnseth som nå skal sette seg ned sammen med resten av ukestyret for å oppsummere, slik at de kan bringe videre sine erfaringer til de kommende ukearrangører.

STUNT-STAFETTEN

Stafettspinnen i Stunt-stafetten ble i forrige nummer sendt videre til Halvor Losnedal, leder i Troms AUF. Han har svart på tiltale.

Jeg har skrevet et dikt på rim.
Diktet er dedisert til en kar som heter
Svenn Stray (statsansatt).
Det er en mann som jeg nærer den
dypeste og inderligste respekt
og beundrelse for.

Snart vinter...
Studente ri fjord og fjell.
Dere leser,
leser dette diktet
for etterpå
å
kunne slå
fast at det var et godt
dikt,
eller at jeg er en dårlig poet.

Tenk heller på diktets budskap,
For pokker

Jeg utfordrer medisinerinnen
Gro Roksand som jeg synes har
et sunt syn på sammenhengen
mellom lurhet og antall hoder.

Halvor Losnedal

Kan du lese teksten nedenfor?

HVIS IKKE
BØR DU SØKE
KONTROLL
AV DINE
ØYNE!

Hilsen
Optikus
Magnus Jacobsen
Fr. Langesgt. 12
Tlf. (083) 82 710

NICARAGUA LIBRE

Fersk multimediaserie (lysbilder og lyd) laga av Anders Lycke Brynstad vises i auditoriet på Universitetsbiblioteket

MANDAG 14. OKTOBER KL. 15.15

Lycke Brynstad er nylig kommet hjem fra Nicaragua og vil være til stede under visninga.

Anja Bredal, internasjonalt kontakt i Norsk Studentunion, vil informere om NSUs internasjonale engasjement.

Arr.: Internasjonalt forum ved UiTø, SAIH, UiTø, Læringsutvalget NSU.

THAILAND – SINGAPORE

Vi er BILLIGST til ferieparadisene i Østen. Greie vilkår.

NB: Enveis billetter mulig. Bare for studenter og skoleelever.

Priser en vei fra Oslo:

Hong Kong	Kr. 3940,-
Singapore	Kr. 3460,-
Bankok	Kr. 3240,-
Peking	Kr. 4250,-
Tokyo	Kr. 4200,-

UNIVERSITETENES
REISEBYRÅ

Brevika · Postboks 865
9001 Tromsø · Norway

BILLIGST TIL ØSTEN!

Støtte til tannbehandling

Troms fylkesting har vedtatt at alle studenter i fylket som er mellom 18 og 20 år, skal få refundert 75% av utgiftene ved tannbehandling.

Dette gjelder kun for arbeid utført av den offentlige tannhelsetjenesten (Folketanmrøkt). For studenter som bor på studentbyene vil det si sentralklinikken i Storgt. 25. Bor du i utkanten et sted, så forhør deg på nærmeste helse og sosialsenter.

DENNE
BANKEN
FINNER DU
OVER HELE

NORGE

**KREDITKASSEN
FISKERNES BANK**

TROMSØ
Tlf. (083) 85 530